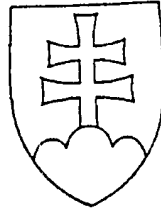

Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefánka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovéj v právnej veci žalobcu: **D.**, H., zastúpený advokátkou JUDr. B., Š., proti žalovanému: **S.**, H., zastúpený advokátom JUDr. M., M., o zaplatenie 15 902 EUR s príslušenstvom (predtým 218 826,50 ATS), na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. mája 2007 č.k. 34 Cb 5/02-276, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. mája 2007 č.k. 34 Cb 5/02-276 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 11 280 Sk do 3 dní na účet právneho zástupcu žalovaného.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 10 649,50 EUR spolu s 15% úrokom z omeškania od 11.4.2000 až do zaplatenia. V ostatnej uplatnenej časti žalobu zamietol, uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 98 374 Sk, uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 25 479 Sk a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť štátu 1 700 Sk náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 218 826,50 ATS (15 902 EUR) istiny a príslušenstva titulom náhrady škody, ktorú spôsobil

žalovaný porušením dohody o prevzatí, opatrovaní a strážení bezposádkových vozidiel v prístavoch nakládky a vykládky Bratislava, Viedeň a Linz. Dňa 3.2.2000 vznikla vo verejnom prístave Bratislava plavebná nehoda pri manévrovaní plavidiel žalovaného T. a T. a komisia pre odborné šetrenie plavebných nehôd pri Š. zistila, že zo strany vodcu plavidla žalovaného došlo k porušeniu PPB (vyhl.č. 344/1991 Zb. poriadok plavebnej bezpečnosti) tým, že pri prestavovaní ložného tankového plavidla do prístavu Pálenisko za súčinnosti prístavného remorkéra nevykonal všetky opatrenia a to včas nepoužil silu hlavných strojov, nezosúladiť spúšťanie lán so zdvíhaním kotvy, aby zabránil kontaktu s tankovým plavidlom D., čím vodca plavidla porušil vyhlášku č. 344/1991 Zb., ktorou sa vydal poriadok plavebnej bezpečnosti na vnútrozemských vodných cestách účinný v čase plavebnej udalosti. V dôsledku kontaktu došlo k poškodeniu a vzniku praskliny na plavidle žalobcu. Súd prvého stupňa právny vzťah účastníkov konania posudzoval ustanoveniami Obchodného zákonníka s použitím slovenských právnych predpisov, čo zodpovedalo rozumnému usporiadaniu veci podľa § 10 ods. 1 a 3 zák.č. 97/1963 Zb. Žalobca časť náhrady uznal a vo zvyšnej časti uplatneného nároku vykonal súd prvého stupňa dokazovanie výsluchom svedkov a nariadením znaleckého dokazovania. Výška škody spôsobená predmetnou škodovou udalosťou bola určená znalcom vo výške 6 013 EUR. Súd prvého stupňa zistil, že žalovaný zodpovedá za škodu v dôsledku porušenia čl. 6 dohody a objektívne okolnosti vylučujúce zodpovednosť za vzniknutú škodu žalovaný nedeclaroval. V konaní nebolo zistené žiadne správanie žalobcu znemožňujúce si plnenie povinností žalovaného pri dennom manévrovaní plavidiel, ktoré bolo príčinou vzniku škody a bolo zistené, že utesnenie trhliny a zväračské práce zabezpečené žalovaným a firmou Č. boli provizóriom pred riadnou opravou, ktorú bolo potrebné na plavidle vykonať. Žalobca okrem škody na plavidle uplatnil i náklady za vyhotovenie znaleckého posudku žalobcom, ktoré žalovaný uznal a ďalej zdržné, ktoré žalobca právne kvalifikoval ako obvyklý ušlý zisk, ktorý spravidla dosahuje žalobca. Zdržné za pobyt v prístave v Bratislave a za provizorium opravy žalovaný nerozporoval a ich výšku uznal. Súd prvého stupňa mal výšku ušlého zisku preukázanú prepravnými podmienkami žalobcu čl. 10 bod 2 pre bezposádkové tankové člny 6 200 ATS za deň. Žalovaný uznal časť nároku žalobcu vo výške 7457,43 EUR a to položky: 63 016 ATS (6.013 EUR) zo znaleckého posudku, 6 800 ATS (494,17 EUR) ako náklady na vyhotovenie znaleckého posudku, 26 600 ATS (1.889,49 EUR) ako zdržné za oneskorený odchod plavidla, 6 200 ATS (450,57 EUR) ako zdržné za opravu vykonanú na Slovensku. V tejto časti súd prvého stupňa rozhodol na základe čiastočného uznania nároku. Ďalej súd prvého stupňa priznal žalobcovi aj zdržné – zisk ktorý žalobcovi ušiel po dobu opravy vykonanej v rozpätí 4 dní v Linzi v celkovej výške 24 800 ATS, čo predstavuje 1 802,28

EUR. O trovách rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal účastníkom náhradu trov konania pomerne v pomere žalobcovho úspechu 67/100.

Proti rozsudku v zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať žalobcovi náhradu škody v uplatnenej výške 15 454,39 EUR s 15% úrokom od 11.4.2000 do zaplataenia a priznať plnú náhradu trov konania alebo rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namieta, že rozsudok súdu prvého stupňa je nezrozumiteľný, zmätočný a nezodpovedá odôvodneniu, preto je nepreskúmateľný. Poukazuje na to, že zo strany žalovaného bola uznaná z uplatnenej sumy suma 7457,43 EUR. Súd prvého stupňa zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 10 649,50 EUR, ktorá pozostáva jednak z uznanej čiastky 7 457,43 EUR a sumy 6.013 EUR (škoda stanovená znalcom Ing. Š.), podľa ďalšieho zdržné za 4 dni v Linzi v sume 1802,28 EUR, po sčítaní tieto nezodpovedajú priznanému nároku a nie je možné posúdiť akými úvahami sa spravoval súd pri stanovení výšky náhrady škody priznanej žalobcovi. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania namietol žalobcovi priznané trovy konania predchádzajúcich právnych zástupcov, hoci tieto boli osobitne vyčíslené a súd prvého stupňa neodôvodnil, prečo nepriznal žalobcovi všetky uplatnené trovy konania, keď nespochybnil účelnosť ním uplatnených úkonov právnej pomoci.

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že súd prvého stupňa jednoznačne vyjadril, akými úvahami sa pri rozhodovaní o náhrade škody riadil s tým, že vychádzal zo znaleckého posudku Ing. P., ktorý vyčísľil náhradu škody na 6.013 EUR. Súčasťou sumy, ktorú žalovaný uznal boli i položky za vyhotovenie znaleckého posudku, zdržné za oneskorený odjazd z prístavu v Bratislave, zdržné za provizórnu opravu vykonanú na Slovensku a okrem toho súd prvého stupňa priznal žalobcovi zdržné za 4 dni v Linzi, suma 181,68 EUR nebola žalobcom v konaní preukázaná, nebola uznaná žalovaným a nie je dôvod preto ju žalobcovi priznať. V napadnutej časti náhrady trov konania žalovaný uviedol, že z rozsudku vyplýva, že bolo priznaných žalobcovi 9 úkonov právnej pomoci a režijný paušál a žalovaný považoval v rozpore s účelným uplatnením práva trovy za úkony, ktoré neboli urobené počas konania a s konaním vo veci samej nesúviseli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací / § 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom vzniknutým medzi podnikateľmi a týkajúci sa ich podnikateľskej činnosti v zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchod. zák. Právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe uzavretej zmluvy o prevzatí, opatrovaní

a strážení bezposádkových plavidiel v prístavoch nakládky a vykládky Bratislava, Viedeň a Linz zo dňa 20.1.1997 a v zmysle ust. § 10 ods. 3 zák.č. 97/1963 Zb. sa na právny vzťah účastníkov vzťahuje právo Slovenskej republiky. Súd prvého stupňa mal na základe predložených listinných dokladov preukázané porušenie zmluvnej (č.l. 6 dohody) a zákonnej povinnosti (vyhl.č. 344/1991 Zb.) žalovaného, vzájomnú súvislosť medzi porušením povinností žalovaného a vznikom škody, žalovaného ako osobu zodpovednú za vznik škody v zmysle použitých ustanovení §§ 373 a nasledujúce Obchodného zákonníka a tieto zistenia neboli ani medzi účastníkmi sporné. Sporným aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa zostala výška škody, keď žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 15 902 EUR a súd prvého stupňa ustálil výšku škody na základe znaleckého dokazovania vo výške priznanej sumy 10 649,50 EUR. Žalobca v odvolaní namietol nesprávny matematický súčet jednotlivých priznaných súm náhrady škody, keď tento nedáva súčet priznanej istiny ale súčet uplatnenej istiny žalobcom. Súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne vo svojom odôvodnení rozhodnutia uviedol, že priznaná suma náhrady škody bola v konaní preukázaná na základe znaleckého dokazovania znalcom Ing. P. z odboru doprava vodná, oddiel technický stav a odhad hodnoty plavidiel a nezhody vo vnútrozemskej plavbe (str. 3, 4 rozsudku) vo výške 6013 EUR, ďalej priznaná suma pozostáva z uznanej žalovaným položky nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku žalobcom vo výške 494,17 EUR, zdržné 1889,49 EUR, zdržné 450,57 EUR a zdržné v Linzi vo výške 1802,28 EUR, ktorú sumu súd prvého stupňa akceptoval v rozsahu uplatnenom žalobcom aj napriek námietke žalovaného, že toto uplatnenie je v rozpore s prílohou č. 1 Prepravného poriadku v nákladnej vodnej doprave ako aj Dohodou o všeobecných podmienkach prepravy tovaru z 23.9.1989. Uvedené sumy po sčítaní dávajú výslednú priznanú sumu 10 649,50 EUR (str. 6, nesprávne označená ako str. 5 rozsudku súdu prvého stupňa). Z takto zistenej výšky škody vyjadrenej v peniazoch žalovaný uznal sumu 7547,43 EUR ale v ďalšom proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nepodal opravný prostriedok. So závermi súdu prvého stupňa, ku ktorým dospel zistením skutkových okolností v dostatočnom rozsahu sa odvolací súd stotožnil. Námietky uvedené v odvolaní nemajú ani po následnom prepočte priznanej výšky náhrady škody odvolacím súdom žiadne opodstatnenie. Súd prvého stupňa pri zisťovaní výšky škody vychádzal z vykonaného dokazovania nariadeného v tomto súdnom konaní znalcom Ing. Š. a predložený posudok znalca Ing. S., ktorý dal vypracovať žalobca pred začatím konania posudzoval ako každý iný predložený listinný dôkaz a nepreukázané jednotlivo uplatnené sumy náhrady škody a ušlého zisku žalobcom nekvalifikoval ako preukázané a správne uplatnené titulom náhrady škody a ušlého zisku a v tomto rozsahu návrh žalobcu zamietol. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania je taktiež vecne správne. Súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

rozhoduje o náhrade trov úspešného v konaní účastníka a nie právneho zástupcu, preto pokiaľ súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia celkovo poskytnutú žalobcovi, bez ohľadu na to, koľko právnych zástupcov v konaní ho zastupovalo, rozhodol správne v zmysle uvedeného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Taktiež rozhoduje v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. len o náhrade účelne vynaložených trov konania a pokiaľ priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 9 úkonov právnej pomoci, zvyšné uplatnené nároky na náhradu trov konania neboli uplatnené v súlade s citovaným ustanovením a o týchto súd prvého stupňa správne nerozhodol a tieto nepriznal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 219 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa istiny priznanej titulom náhrady škody a náhrady trov konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania za 2 úkony právnej pomoci (účasť právneho zástupcu na odvolacom pojednávaní dňa 25.6.2008 a vyjadrenie k odvolaniu žalobcu) po 5450 Sk (hodnota sporu v odvolacom konaní 5252,50 EUR), 2 x 190 Sk paušálnu náhradu, spolu 11 280 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

